Piotr Klima, Dom

daleko stąd dom
ja w sercu mam go
choć nie jest łatwo iść przez świat
daleko stąd dom
ja w sercu mam go
powrócę, czekaj na mnie tam

daleko stąd dom
ooooooo, o!
oooooooo!
daleko stąd dom
ooooooo, o!
oooooooo!

woła mnie dom
daleko stąd
wiatr z moich bliskich stron
ciepło twoich dłoń
wspominam to
ojcowski głos
los tak rozproszył nas jak rozbitków sztorm

Odys wracał 10 lat
mimo klątw, mimo fal
przed siebie, przed siebie
każdy swą Itakę ma
każdy szuka drogi tam
bądź pewnie, bądź pewien

daleko stąd dom
ja w sercu mam go
choć nie jest łatwo iść przez świat
daleko stąd dom
ja w sercu mam go
powrócę, czekaj na mnie tam

daleko stąd dom
ooooooo, o!
oooooooo!
daleko stąd dom
ooooooo, o!
oooooooo!

(oj, daleko, tak daleko
daleko stąd
oj, daleko, tak daleko
czeka mój dom)

za chlebem w dal
tęskno i żal
dom, mój rodzinny dom
w łanach złotych fal
na pamięć znam układ tych gwiazd
gdy zamknę oczy to jakbym stała tam
argonautów porwał świat
złote runo – żaden skarb
bez ciebie, bez ciebie
stale czekasz, mamo, wiem
wypatrujesz w oknie mnie
wciąż idę przed siebie

daleko stąd dom
ja w sercu mam go
choć nie jest łatwo iść przez świat

daleko stąd dom
ja w sercu mam go
powrócę, czekaj na mnie tam

daleko stąd dom
ooooooo, o!
oooooooo!
daleko stąd dom
ooooooo, o!
oooooooo!

(oj, daleko, tak daleko
daleko stąd
oj, daleko, tak daleko
czeka mój dom)